

LÖG

um fjarskipti.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Skipulag fjarskipta.

1. gr.

Markmið og gildissvið.

Lög þessi gilda um fjarskipti, fjarskiptabjónustu og fjarskiptanet.

Markmið laganna er að tryggja hagkvæm og örugg fjarskipti hér á landi og efla samkeppni á fjarskiptamarkaði.

Íslenska ríkið skal tryggja eftir því sem unnt er að öllum landsmönnum bjóðist aðgangur að fjarskiptabjónustu, eftir því sem nánar er mælt fyrir um í lögum þessum.

Fjarskipti sem eingöngu eru boð eða sendingar með þræði innan húsakynna heimilis, fyrirtækis eða stofnunar, svo sem í sjúkrahúsum, gistihúsum, skólum og verksmiðjum, heyra ekki undir lög þessi.

Lög þessi eru samin með hliðsjón af tilskipunum sem gilda á Evrópska efnahagssvæðinu um fjarskiptamál.

2. gr.

Stjórn fjarskiptamála.

Samgönguráðherra fer með yfirstjórn fjarskipta.

Póst- og fjarskiptastofnun skal hafa umsjón með fjarskiptum innan lögsögu íslenska ríkisins og hafa eftirlit með framkvæmd laga þessara.

II. KAFLI

Orðskýringar.

3. gr.

Merking orða í lögum þessum er sem hér segir:

1. *Almenningssími:* Sími sem er opin almenningi til notkunar gegn greiðslu peninga og/ eða með greiðslu- og/ eða fríkortum.
2. *Almennt farsímanet:* Almennt símanet þar sem nettengipunktur eru ekki fastsettir.
3. *Almennt fastasímanet:* Almennt skiptinet sem flytur tal milli nettengipunkta á föstum stöðum.
4. *Almennt fjarskiptanet:* Fjarskiptanet notað að öllu eða einhverju leyti til framboðs á almennt fáanlegri fjarskiptabjónustu.
5. *Almenn fjarskiptabjónusta:* Fjarskiptabjónusta sem er almennt fáanleg fyrir notendur.
6. *Alþjónusta:* Afmarkaðir þættir fjarskipta af tilteknum lágmarksgæðum sem boðnir eru öllum notendum á viðráðanlegu verði, óháð landfræðilegri staðsetningu þeirra.
7. *Áskrifandi:* Einstaklingur eða lögaðili sem er aðili að samningi við seljanda almennrar fjarskiptabjónustu um afhendingu slíkrar þjónustu.
8. *Fjarskiptafyrirtæki:* Einstaklingur eða lögaðili sem hefur almenna heimild eða rekstrarleyfi Póst- og fjarskiptastofnunar til að reka fjarskiptabjónustu og/ eða fjarskiptanet.
9. *Fjarskiptanet:* Sendikerfi og þar sem við á skiptistöðvar og önnur úrræði sem gera kleift að beina merkjum milli skilgreindra nettengipunkta eftir þræði, þráðlaust, með ljósbylgjum eða með öðrum rafsegulaðferðum.

10. *Fjarfskiptavirki*: Hvers konar tæki, tækjahlutar, leiðslur, búnaður og því um líkt sem sérstaklega er ætlað að koma á fjarfskiptum eða reka þau hvort heldur er til sendingar eða móttöku.
11. *Fjarfskiptaþjónusta*: Þjónusta sem að nokkru eða öllu leyti felst í því að beina merkjum um fjarfskiptanet með fjarfskiptaaðferðum, öðrum en sjónvarpi eða hljóðvarpi.
12. *Fjarfskipti*: Hvers konar sending og móttaka tákna, merkja, skriftar, mynda og hljóða eða hvers konar boðmiðlun eftir leiðslum, með þráðlausri útbreiðslu eða öðrum rafsegulkerfum.
13. *Forskeyti*: Númer sem notandi verður að velja á undan venjulegu símanúmeri til að fá aðgang að ákveðnum þjónustuaðila.
14. *Grunnkröfur*: Aðstæður í almannabágu aðrar en fjárhagslegar sem geta valdið því að sett eru skilyrði um uppsetningu og/eða starfrækslu fjarfskiptaneta eða framboð fjarfskiptaþjónustu. Þessar aðstæður geta varðað rekstraröryggi netsins, viðhald á heildstæði neta og, þar sem réttlætánlegt er, samtvinnun þjónustu, gagnavernd, umhverfisvernd og skipulagsmarkmið ríkis og sveitarfélaga, einnig hagkvæma nýtingu tíðnirófsins og að fyrirbyggja skaðlegar truflanir milli þráðlausra fjarfskiptakerfa og annarra tækni-kerfa í geimnum eða á jörðu. Í gagnavernd getur falist vernd persónuupplýsinga, trúnaðarskylda vegna upplýsinga sem sendar eru eða geymdar og verndun einkalífs.
15. *Heimtaug*: Tenging frá tengigrind símstöðvar í almennu fjarfskiptaneti að þeim búnaði sem gefur aðgang að innanhússlögn áskrifanda.
16. *Kapalkerfi*: Fjarfskiptanet sem ætlað er til dreifingar á útvarpsmerkjum til almennings.
17. *Nettengipunktur*: Efnislegur tengipunktur þar sem notanda er veittur aðgangur að almennu fjarfskiptaneti. Staðsetning nettengipunkta skal vera ákvörðuð af Póst- og fjarfskiptastofnun og skal marka umfang almennra fjarfskiptaneta.
18. *Notendur*: Einstaklingar eða lögaðilar sem nota eða krefjast nota á almennt fánlegri fjarfskiptaþjónustu.
19. *Númer og vistföng*: Röð tákna sem notuð eru til að auðkenna einstaka notendur í fjarfskiptavirkjum.
20. *Rekstrarleyfi*: Heimild veitt af Póst- og fjarfskiptastofnun sem veitir fyrirtæki sérstök réttindi eða leggur starfsemi fyrirtækisins á herðar, þar sem við á, sérstakar skyldur til viðbótar ákvæðum almennrar heimildar.
21. *Rekstrarleyfishafi með umtalsverða markaðshlutdeild*: Rekstrarleyfishafi sem Póst- og fjarfskiptastofnun hefur skilgreint með umtalsverða markaðshlutdeild.
22. *Samtenging*: Efnisleg og rökrétt tenging fjarfskiptaneta sem gerir notendum kleift að eiga samskipti við aðra notendur eða fá aðgang að þjónustu sem veitt er af öðrum aðila. Ekki skiptir máli hvort þjónustan er veitt af eigendum netsins eða öðrum aðilum sem kunna að hafa aðgang að fjarfskiptanetinu.
23. *Skeyti*: Skriflegt efni sem á að senda með ritsíma til afhendingar móttakanda.
24. *Talsímaþjónusta*: Þjónusta opin almenningi sem felst í markaðsframboði á beinum rauntímaflutningi á tali um almennt skiptinet þannig að notandi getur notað búnað tengdan föstum nettengipunkti til þess að hafa samband við annan notanda búnaðar sem tengdur er öðrum nettengipunkti.
25. *Virðisaukandi þjónusta*: Þjónusta þar sem virðisaukandi þáttum er bætt við fjarfskiptaþjónustu.
26. *Yfirgjald*: Gjald fyrir virðisaukandi þjónustu sem er hærra en almennt símtalagjald.

III. KAFLI

Heimild til fjarskiptastarfsemi.

4. gr.

Skilgreining.

Póst- og fjarskiptastofnun veitir heimild til reksturs almennra fjarskiptaneta og fjarskiptaþjónustu, þ.m.t. kapalkerfa. Heimildir geta verið tvenns konar: almennar heimildir og rekstrarleyfi. Í öllum heimildum skal tilgreina til hvaða þjónustu leyfið nær og til hvaða almennra fjarskiptaneta. Heimildir eru veittar einstaklingum eða lögaðilum sem staðfestu hafa innan Evrópska efnahagssvæðisins og í aðildarríkjum Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar eftir því sem samgönguráðherra ákveður með reglugerð.

Ekki þarf heimild til að veita virðisaukandi fjarskiptaþjónustu.

5. gr.

Almenn heimild.

Einstaklingar og lögaðilar sem uppfylla skilyrði laga þessara skulu hafa almenna heimild til að veita fjarskiptaþjónustu. Fjarskiptafyrirtæki sem hyggst starfa í samræmi við almenna heimild skal tilkynna það Póst- og fjarskiptastofnun a.m.k. fjórum vikum áður en starfsemi hefst og veita upplýsingar um starfsemi sína. Póst- og fjarskiptastofnun skal tilkynna fjarskiptafyrirtækinu eigi síðar en fjórum vikum eftir móttöku fullnægjandi tilkynningar hvort fyrirtækinu verði sett sérstök skilyrði, sbr. 7. og 8. gr.

Póst- og fjarskiptastofnun skal halda skrá yfir öll fjarskiptafyrirtæki sem hafa tilkynnt að þau muni starfa samkvæmt almennri heimild.

6. gr.

Skilyrði almennrar heimildar.

Póst- og fjarskiptastofnun skal setja skilyrði sem gilda um almennar heimildir. Skilyrði skulu vera hlutlæg, skýr og þannig að jafnræðis sé gætt.

Skilyrði geta verið eitt eða fleiri af eftirtöldum:

- a. að fylgt sé viðeigandi grunnkröfum,
- b. að veittar séu upplýsingar sem sanngjarnt er að krefjast til þess að ganga úr skugga um að farið sé eftir settum skilyrðum og til söfnunar á tölfræðilegum upplýsingum,
- c. að komið sé í veg fyrir samkeppnishamlandi aðgerðir á fjarskiptamarkaðinum, þ.m.t. skilyrði sem tryggja að gjaldskrá mismuni ekki aðilum og raski ekki samkeppni,
- d. að notkun númera sé til þess fallin að þau verði nýtt sem best.

Að auki geta skilyrði sem gilda um almennar heimildir til framboðs á almennri fjarskiptaþjónustu og fyrir almenn fjarskiptanet sem þarf til að geta boðið slíka þjónustu verið eitt eða fleiri, þ.m.t.:

- a. að tryggður sé réttur notenda og áskrifenda einkum að því er varðar:
 1. fyrir fram samþykki Póst- og fjarskiptastofnunar á samningum við áskrifendur,
 2. nákvæma og sundurliðaða reikningagerð,
 3. gerð vinnureglna um úrvinnslu kvartana,
 4. birtingu á fullnægjandi tilkynningu um allar breytingar á skilyrðum um aðgang, þ.m.t. gjaldskrá, gæðum og fáanlegri þjónustu,
- b. að lagt sé fé til alþjónustu samkvæmt reglum sem gilda hverju sinni,
- c. að nauðsynlegar símaskrárupplýsingar úr gagnagrunni um viðskiptavinum skuli látnar í té,
- d. um framboð neyðarþjónustu,

- e. um sérstaka tilhögun fyrir fatlaða,
- f. um samtengingu fjarskiptaneta og gagnkvæma starfrækslu þjónustu milli neta,
- g. um almannaheill, allsherjarreglu og rannsókn opinberra mála.

7. gr.

Rekstrarleyfi.

Póst- og fjarskiptastofnun er heimilt að krefjast þess að einstaklingar eða lögaðilar sækja um rekstrarleyfi í eftirfarandi tilvikum:

- a. þegar óskað er afnota af tíðnum eða númerum,
- b. þegar óskað er sérstakra réttinda að því er varðar aðgang að almenningum, afréttum og eignarlöndum,
- c. þegar á eru lagðar skyldur til að veita almenna fjarskiptaþjónustu og reka almenn fjarskiptanet, þar á meðal skylda til að veita alþjónustu og aðrar skyldur samkvæmt reglum um opinn aðgang að netum,
- d. þegar leggja þarf á sérstakar skyldur vegna almennra samkeppnisreglna og leyfishafi hefur umtalsverða markaðshlutdeild að því er varðar almenn fjarskiptanet og almenna fjarskiptaþjónustu.

Að auki er það skilyrði þess að veita almenna talsímaþjónustu og reka almenn fjarskiptanet og önnur net sem byggjast á notkun tíðnirófsins að einstaklingar og lögaðilar hafi til þess rekstrarleyfi.

8. gr.

Skilyrði rekstrarleyfis.

Póst- og fjarskiptastofnun getur sett eftirfarandi sérstök skilyrði fyrir rekstrarleyfi, eitt eða fleiri, til viðbótar skilyrðum sem fylgja almennum heimildum, sbr. 6. gr.:

- a. um úthlutun númera,
- b. um hagnýta notkun og stjórnun tíðna,
- c. um sérstakar kröfur í sambandi við umhverfismál og skipulag þéttbýlis og strjálbýlis, þ.m.t. skilyrði um aðgang að almenningum, afréttum og eignarlöndum og skilyrði um samnýtingu staðsetningar og aðstöðu,
- d. um hámarksgildistíma leyfis, sem skal vera sanngjarn, einkum til að tryggja góða nýtingu tíðna og númera og aðgang að landi í opinberri eign eða einkaeign,
- e. um alþjónustuskyldur,
- f. um kröfur til rekstrarleyfishafa með umtalsverða markaðshlutdeild sem tryggja eiga samtengingu eða takmörkun á umtalsverðri markaðsstöðu,
- g. um eignaraðild,
- h. um kröfur til gæða, fáanleika og viðhalds þjónustu og neta, þ.m.t. fjárhagslega, stjórnsýslulega og tæknilega hæfni umsækjanda og skilyrði um lágmarksstarfstíma og að auki, þegar við á, skylduframboð almennrar fjarskiptaþjónustu og almennra fjarskiptaneta,
- i. um framboð á leigulínum í samræmi við kvaðir um opinn aðgang að netum,
- j. um að rekstrarleyfishafi skuli halda einstökum þáttum í rekstri sínum bókhaldslega eða fjárhagslega aðskildum,
- k. um að gjöld fyrir samtengingu, opinn netaðgang og alþjónustu miðist við tilkostnað að teknu tilliti til hæfilegs arðs af fjárfestingu.

9. gr.

Málsmeðferð við veitingu rekstrarleyfis.

Póst- og fjarskiptastofnun getur krafist af umsækjendum um rekstrarleyfi að þeir leggi fram fullnægjandi upplýsingar um eignaraðild, fjárhagsstöðu og fyrirhugaða starfsemi, svo og aðrar upplýsingar sem nauðsynlegar teljast til að leggja mat á umsóknina. Málsmeðferð stofnunarinnar skal lokið innan sex vikna frá því að fullnægjandi umsókn barst. Stofnuninni er heimilt að framlengja þennan frest um allt að fjóra mánuði til viðbótar í sérstökum tilvikum þegar leita þarf ákvörðunar eða umsagnar annarra aðila, svo sem þegar:

- a. sótt er um leyfi vegna fjarskiptaneta og/eða -þjónustu sem þarf að samræma á alþjóðavísu,
- b. ekki er hægt að veita leyfi nema að undangenginni málsmeðferð um tíðnimál hjá viðurkenndum alþjóðasamtökum.

Póst- og fjarskiptastofnun er enn fremur heimilt að fresta ákvörðun um fjóra mánuði til viðbótar fresti skv. 1. mgr. þegar sótt er um leyfi sem felur í sér úthlutun í tíðnisviði sem er takmarkað að umfangi og stjórnvöld ákveða að viðhafa útboð um úthlutun eða gefa með auglýsingu öðrum kost á að sækja um sama tíðnisvið.

10. gr.

Takmörkun á fjölda rekstrarleyfishafa.

Einungis má takmarka fjölda rekstrarleyfa fyrir sérhverja tegund þjónustu og til uppsetningar og/eða starfrækslu fjarskiptaneta að því leyti sem nauðsynlegt er til að tryggja hagkvæma nýtingu tíðnirófsins eða tímabundið meðan gerðar eru ráðstafanir til að fjölga númerum.

Við ákvörðun um takmörkun á fjölda rekstrarleyfa skal leggja viðeigandi áherslu á hagsmuni notenda og örvun samkeppni. Póst- og fjarskiptastofnun skal birta ákvörðun sína um takmörkun á fjölda rekstrarleyfa ásamt forsendum hennar og endurskoða takmarkanir með hæfilegu millibili. Auglýsa skal eftir umsóknum þegar fjöldi leyfa er takmarkaður. Komi upp sú staða að frumkvæði Póst- og fjarskiptastofnunar, eða að beiðni félags, að hægt sé að fjölga leyfum skal það kynnt og auglýst eftir umsóknum um viðbótarleyfi.

11. gr.

Útboð.

Póst- og fjarskiptastofnun getur ákveðið að rekstrarleyfi skv. 10. gr., rekstur alþjónustu skv. 13. gr. og rekstur óarðbærrar þjónustu annarrar en alþjónustu skv. 16. gr. skuli boðin út.

Útboð skal að jafnaði vera opið. Póst- og fjarskiptastofnun semur útboðsskilmála þar sem m.a. skal mælt fyrir um þá þjónustu eða rekstur sem boðinn er út og um lágmarksboð.

Póst- og fjarskiptastofnun annast eða hefur umsjón með útboðum þessum.

12. gr.

Breytingar á leyfisbréfi.

Póst- og fjarskiptastofnun er heimilt að breyta skilyrðum í almennum heimildum og leyfisbréfum þegar það er óhjákvæmilegt vegna nýrrar löggjafar og lögfestingar reglna sem leiðir af aðild Íslands að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið. Breytingar skulu kynntar með hæfilegum fyrirvara sem þó skal ekki vera minni en einn mánuður.

IV. KAFLI

Um alþjónustu og sértæka fjarskiptabjónustu.

13. gr.

Skylda til að veita alþjónustu.

Ef nauðsynlegt þykir til að tryggja fullnægjandi fjarskiptabjónustu á sanngjörnum kjörum og þeirri bjónustu verður ekki við komið ef einungis er tekið mið af viðskiptasjónarmiðum getur Póst- og fjarskiptastofnun við útgáfu rekstrarleyfa mælt svo fyrir að rekstrarleyfishafi eða rekstrarleyfishafar skuli veita alþjónustu á starfssvæði sínu. Til alþjónustu teljast m.a. talsímaþjónusta, bjónusta við fatlaða eða notendur með sérstakar þjóðfélagsþarfir og gagnaflutningsþjónusta með 128 Kb/s flutningsgetu sem notendur tengjast um heimtaugar almenna talsímanetsins.

Póst- og fjarskiptastofnun getur ákveðið hámarksverð og lágmarksgæði alþjónustu.

Sjái rekstrarleyfishafi sér ekki fært að veita tilteknum aðila alþjónustu skv. 1. mgr., svo sem vegna fjarlægðar, kostnaðar eða annars óhagræðis, skal ágreiningur um synjun borinn undir Póst- og fjarskiptastofnun til úrskurðar.

Samgönguráðherra setur reglugerð um alþjónustu.

14. gr.

Umsóknir um fjárframlög og greiðslur þeirra.

Telji rekstrarleyfishafi að alþjónusta sem honum er gert skylt að veita samkvæmt rekstrarleyfi, sbr. 13. gr., sé rekin með tapi eða sé óarðbær getur hann krafist þess að honum verði með fjárframlögum tryggt eðlilegt endurgjald fyrir þá starfsemi sem um ræðir. Skal slík beiðni send Póst- og fjarskiptastofnun.

Við mat á kostnaði við alþjónustu skal beita sömu reglum og um samtengingu skv. 1. tölul. 1. mgr. 26. gr.

Nú berst Póst- og fjarskiptastofnun beiðni um fjárframlög skv. 1. mgr., og ekki verður talið að þjónustan verði tryggð með öðrum hagkvæmari hætti en jafnframt talið að þjónustan sé óhjákvæmileg og verði ekki aflögð, og skal stofnunin þá með fjárframlögum tryggja rekstrarleyfishafa eðlilegt endurgjald fyrir þá þjónustu sem veitt er.

Skal Póst- og fjarskiptastofnun krefjast þess að rekstrarleyfishafi upplýsi nákvæmlega hvert rekstrartapið af starfseminni er og hvernig það sundurliðast.

Póst- og fjarskiptastofnun getur við mat á fjárframlögum krafist skýrslna löggiltra endurskoðenda eða falið slíkum aðila að gera úttekt á rekstrarafkomu á viðkomandi rekstrarsviði. Póst- og fjarskiptastofnun er heimilt að krefjast aðgangs að bókhaldi rekstrarleyfishafa við mat á fjárframlögum og eftirlit með þeim.

Rekstrarleyfishafi skal gera Póst- og fjarskiptastofnun grein fyrir ráðstöfun fjárframlagsins í lok hvers árs.

Fjárframlög skulu að jafnaði miðuð við eitt ár í senn. Nú telur annar hvor aðili að forsendur fyrir ákvörðun fjárframlaga hafi breyst verulega, og getur hvor um sig þá krafist endurskoðunar á framlaginu.

Nú er hluti af starfsemi rekstrarleyfishafa háður fjárframlögum samkvæmt ákvæði þessu, og getur Póst- og fjarskiptastofnun þá krafist þess að sá þáttur starfseminnar sé bókhaldslega aðskilinn frá annarri starfsemi leyfishafans.

15. gr.

Jöfnunargjald.

Til að standa straum af greiðslu fjárframlaga samkvæmt þessum kafla skal innheimta jöfnunargjald sem rennur til Póst- og fjarskiptastofnunar.

Skal jöfnunargjaldið lagt á fjarskiptafyrirtæki sem starfrækja almenn fjarskiptanet og/eða almenna talsímaþjónustu í hlutfalli við bókfærða veltu þessarar starfsemi. Með bókfærðri veltu er átt við rekstrartekjur sem fjarskiptafyrirtæki hefur af umræddri starfsemi hér á landi. Sá þáttur rekstrarleyfishafa hér á landi sem er leyfisbundinn skal vera bókhaldslega aðskilinn frá annarri starfsemi hans.

Jöfnunargjald samkvæmt lögum þessum skal ákveðið árlega með lögum.

Jöfnunargjald má draga frá tekjum greiðanda á því rekstrarári þegar stofn þess myndast.

Um álagningu og innheimtu jöfnunargjalds fer samkvæmt ákvæðum VIII.–XIV. kafla laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, eftir því sem við á og skulu innheimtuaðilar standa Póst- og fjarskiptastofnun skil á innheimtum gjöldum mánaðarlega.

Samgönguráðherra setur með reglugerð nánari fyrirmæli um fjárframlög og jöfnunargjöld í fjarskiptaþjónustu, þar á meðal um útreikning á kostnaði við að veita fjarskiptaþjónustu, og um útreikning rekstrartaps.

16. gr.

Samningar og greiðslur fyrir sértæka fjarskiptaþjónustu, aðra en alþjónustu.

Nú óskar samgönguráðherra eftir því að lagt sé í framkvæmdir eða rekstur sem er til almannaheilla í öryggisskyni, af umhverfisástæðum eða samkvæmt byggðasjónarmiðum, og ætla má að skili ekki arði, án þess þó að um alþjónustu sé að ræða, og skal Póst- og fjarskiptastofnun þá falið að gera um slíkt samning við fjarskiptafyrirtæki í kjölfar útboðs skv. 11. gr.

Kostnaður sem rekja má til ákvarðana samgönguráðherra skv. 1. mgr. skal að jafnaði greiddur úr ríkissjóði, eftir því sem kveðið er á um í fjárlögum.

V. KAFLI

Opinn aðgangur að netum og þjónustu.

17. gr.

Almenn ákvæði.

Með það að markmiði að auðvelda framboð almennra fjarskiptaneta og/eða almennrar fjarskiptaþjónustu á Íslandi og á Evrópska efnahagssvæðinu skal öllum sem þess óska heimill aðgangur að almennum fjarskiptanetum og almennri fjarskiptaþjónustu með ákveðnum skilmálum.

Skilmálar um opinn aðgang að netum mega ekki hindra:

- a. möguleika allra á lágmarksþjónustu,
- b. aðgang að og samtengingu við almenn fjarskiptanet og almenna fjarskiptaþjónustu,
- c. framboð á samræmdri þjónustu notendum til hagsbóta með notkun samræmdra staðla og tæknieiginleika fyrir opinn og hagkvæman aðgang og samtengingu,
- d. framboð á alþjónustu, m.a. með tilliti til framtíðarþróunar í fjarskiptum.

18. gr.

Skilmálar um opinn aðgang.

Skilmálar um opinn aðgang mega ekki hafa í för með sér takmörkun á aðgangi að almennum fjarskiptanetum eða fjarskiptaþjónustu nema takmörkunin varði:

- a. rekstraröryggi neta,
- b. tryggingu á samstæði neta,
- c. rekstrarsamhæfi mismunandi þjónustu, í rökstuddum tilvikum,
- d. verndun gagna,
- e. verndun umhverfisins og markmið skipulags ríkis og sveitarfélaga,
- f. hagkvæma notkun tíðnirófsins.

Til viðbótar gilda skilmálar sem almennt eiga við um tengingu notendabúnaðar við netin. Fyrirtæki sem veita fjarskiptafjónustu skulu geta tengst almennum fjarskiptanetum í annars konar nettengipunktum en venjulegir notendur. Þegar þjónusta sem fyrirtækin óska eftir er önnur en lýst er í gjaldskrá rekstraraðila almenna fjarskiptanetsins skulu aðilar semja sín á milli um gjöld og skilmála. Náist ekki samkomulag innan tveggja mánaða geta aðilar óskað eftir íhlutun Póst- og fjarskiptastofnunar, sbr. 22. gr.

19. gr.

Opinn aðgangur að leigulínum.

Póst- og fjarskiptastofnun skal tryggja að a.m.k. eitt fyrirtæki sem heimild hefur fengið til reksturs almenns fjarskiptanets og/eða þjónustu bjóði fram leigulínur þeirra tegunda sem stofnunin telur að þörf sé fyrir á fjarskiptamarkaði. Að jafnaði skal velja fyrirtæki með umtalsverða markaðshlutdeild á hinum almenna fastanetsmarkaði. Fyrirtækið sem umræðir skal birta skilmála fyrir línuleigu og gjaldskrá sem tekur mið af tilkostnaði og hæfilegum arði af fjárfestingu. Skal þetta gilda á meðan fyrirtækið hefur umtalsverða hlutdeild á leigulínu-markaði. Fyrirtæki með slíka hlutdeild skal leggja leigulínugjaldskrá sína fyrir Póst- og fjarskiptastofnun til samþykktar. Gjaldskrá og skilmálar skulu gefa aðilum sem leigja línur kost á aðgreindum þáttum leigulína.

20. gr.

Aðgangur að heimtaug.

Þegar fjarskiptafyrirtæki geta ekki tengst einstökum notendum sem eru tengdir fjarskiptaneti rekstrarleyfishafa með umtalsverða markaðshlutdeild, vegna eðlis eða umfangs fjárfestingar í heimtaug sem er forsenda viðskiptasambands, getur Póst- og fjarskiptastofnun ákveðið að fjarskiptafyrirtæki fái beinan aðgang að einstökum notendum.

Um aðgang að heimtaug gilda ákvæði 17., 18. og 23. gr. eftir því sem við getur átt.

21. gr.

Innlendir reikisamningar.

Þar sem ekki verður ráðist í uppsetningu og rekstur farsímastöðvar, vegna eðlis eða umfangs fjárfestingar, eða þar sem aðstæður til uppsetningar og rekstrar farsímastöðvar eru sérstaklega erfiðar, svo sem vegna náttúrulegra aðstæðna, skulu farsímafyrirtæki sem veita almenna farsímaþjónustu eiga aðgang að almennum farsímanetum annarra farsímafyrirtækja.

Fjarskiptafyrirtæki skulu leitast við að semja sín á milli um skilmála aðgangs.

Náist ekki samkomulag skal Póst- og fjarskiptastofnun ákveða hvort reikisamningur skuli gerður og skilmála hans á milli þess aðila er ræður farsímanetinu skv. 1. mgr. og annarra fjarskiptafyrirtækja, enda hafi þau þegar yfir að ráða eigin almennum farsímanetum þar sem þeim verður við komið að mati Póst- og fjarskiptastofnunar.

Um reikisamninga og málsmeðferð skal fara skv. 22., 27. og 28. gr. eftir því sem við getur átt, þó þannig að um ákvörðun gjalda gildir gjaldskrá fjarskiptafyrirtækis að frádregnum þjónustuliðum sem fjarskiptafyrirtæki þarf ekki að veita.

22. gr.

Deilur um aðgang.

Þegar ekki næst samkomulag milli aðila um skilmála og gjaldskrá fyrir aðgang þjónustuveitanda að almennum fjarskiptanetum og málinu hefur verið vísað til Póst- og fjarskiptastofnunar skal stofnunin boða til samningafunda með aðilum undir stjórn sinni. Að beiðni annars eða beggja aðila getur stofnunin lagt fram málamiðlunartillögur. Náist engu að síður

ekki samkomulag innan tveggja mánaða skal stofnunin úrskurða í málinu. Í úrskurði um skilmála og gjaldskrár skal m.a. hafa hliðsjón af 17. og 18. gr. Hafi rekstraraðili almenns fjarskiptanets umtalsverða markaðshlutdeild getur stofnunin ákveðið að gjöld skuli miðast við tilkostnað, þ.m.t. arðsemi fjármagns.

VI. KAFLI Um samtengingu.

23. gr.

Réttur og skylda til samtengingar.

Fjarskiptafyrirtæki sem starfrækja almenn fjarskiptanet og/eða almenna fjarskiptapjónustu og falla undir eftirfarandi flokkun skulu eiga rétt á og ber skylda til að semja um samtengingu sín á milli í þeim tilgangi að bjóða fram viðkomandi þjónustu:

- a. fyrirtæki sem starfrækja almenn sjálfvirk fastafjarskiptanet og farsímanet,
- b. fyrirtæki sem leigja línur að starfssvæði notenda,
- c. fyrirtæki sem starfrækja fjarskiptapjónustu sem heimilað er að samtengja í samræmi við rekstrarleyfi eða almennar heimildir.

Tæknileg og viðskiptaleg atriði skulu vera háð samkomulagi milli aðila.

Póst- og fjarskiptastofnun skal tryggja fullnægjandi og hagkvæma samtengingu almennra fjarskiptaneta svo sem greinir í 1. mgr. að svo miklu leyti sem nauðsynlegt er til að tryggja öllum notendum á Evrópska efnahagssvæðinu gagnkvæmni almennrar fjarskiptapjónustu sem boðin er á:

- a. almennum fastanetum fyrir talsíma,
- b. leigulínum,
- c. almennum farsímanetum.

Stofnunin skal gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir allar takmarkanir sem hindra fyrirtæki sem heimild hafa til að starfrækja almenn fjarskiptanet og almenna fjarskiptapjónustu í að gera samtengingarsamninga sín á milli.

Telji Póst- og fjarskiptastofnun að samtenging geti valdið hættu á rekstrartruflunum í viðkomandi fjarskiptaneti eða samtengdum fjarskiptanetum getur stofnunin mælt svo fyrir að fjarskiptanetin skuli ekki samtengd.

Samninga um samtengingu skal senda Póst- og fjarskiptastofnun að lokinni undirritun þeirra og skulu þeir vera aðgengilegir öðrum sem eiga hagsmuna að gæta að undanskildum þeim hlutum samnings sem að mati stofnunarinnar fjalla um viðskiptahagsmuni fyrirtækjanna. Að lágmarki skulu sundurliðuð samtengingargjöld, skilmálar og skilyrði birt öllum hagsmunaaðilum að fenginni skriflegri beiðni þar um.

24. gr.

Fjarskiptafyrirtæki með umtalsverða markaðshlutdeild.

Fyrirtæki sem heimild hafa til að starfrækja almenn fjarskiptanet og almenna fjarskiptapjónustu, sbr. 7. gr., og hafa umtalsverða markaðshlutdeild skulu verða við öllum raunhæfum og framkvæmanlegum beiðnum um aðgang að nettengipunktum, þ.m.t. öðrum nettengipunktum en þeim sem boðnir eru öllum þorra notenda.

Fyrirtæki telst hafa umtalsverða markaðshlutdeild þegar það hefur að jafnaði meira en 25% hlutdeild ákveðins hluta fjarskiptamarkaðar á því landsvæði þar sem því er heimilt að starfa.

Póst- og fjarskiptastofnun er heimilt að úrskurða að fyrirtæki með minni markaðshlutdeild en 25% hafi umtalsverða markaðshlutdeild. Hún getur einnig úrskurðað að fyrirtæki með markaðshlutdeild hærra en 25% á ákveðnum markaði teljist ekki hafa umtalsverða markaðs-

hlutdeild. Í slíkum tilfellum ber að taka tillit til möguleika fyrirtækisins til að hafa áhrif á markaðsaðstæður, veltu þess í hlutfalli við stærð markaðarins, stjórnar þess á aðgangi að notendum, aðgengis þess að fjármagni og reynslu þess af markaðsfærslu vöru og þjónustu.

25. gr.

Samtengingarsamningar.

Við gerð samninga um samtengingu við almenn fjarskiptanet og almenna fjarskiptabjónustu, sbr. 23. gr., skal Póst- og fjarskiptastofnun tryggja að fyrirtæki með umtalsverða markaðshlutdeild gæti jafnræðis með tilliti til samtengingar sem þau bjóða og að fyrirtæki sem íhuga samtengingu eigi aðgang að öllum nauðsynlegum upplýsingum um samtengingu og tækniröfur sem gerðar eru.

Upplýsingar sem fyrirtæki með umtalsverða markaðshlutdeild móttækur frá fyrirtæki sem óskar eftir samtengingu má einungis nota í þeim tilgangi að koma henni á. Fyrirtækinu er óheimilt að láta öðrum deildum en þeirri sem annast samtenginguna, dótturfélögum og samstarfsaðilum í té upplýsingar sem það móttækur í tengslum við samtenginguna, einkum ef þær geta haft áhrif á samkeppnisstöðu.

26. gr.

Viðmiðunartilboð o.fl.

Fyrirtæki sem starfrækja almenn fjarskiptanet og/eða almenna fjarskiptabjónustu á sviði talsíma í fastaneti og leigulína og njóta umtalsverðrar markaðshlutdeildar skulu uppfylla eftirtalin skilyrði:

1. Gjöld fyrir samtengingu skulu vera gagnsæ og byggjast á kostnaði við stofnun og rekstur nets, auk hæfilegrar ávöxtunar fjármagns á grundvelli kostnaðarbókhalds sem haldið skal. Sönnunarbyrði fyrir því að gjöld séu reiknuð út frá raunverulegum tilkostnaði skal hvíla á fyrirtækinu sem lætur í té aðgang að aðstöðu sinni. Póst- og fjarskiptastofnun er heimilt að krefja viðkomandi fyrirtæki um rökstuðning fyrir samtengingargjöldum og þegar við á gera kröfu um lagfæringu þeirra. Þetta ákvæði nær einnig til farsímafyrirtækja sem Póst- og fjarskiptastofnun hefur úrskurðað að hafi umtalsverða markaðshlutdeild á samtengingarmarkaðinum.
2. Póst- og fjarskiptastofnun skal krefjast þess að fyrirtæki samkvæmt þessari málsgrein birti viðmiðunartilboð um samtengingu sem innihaldi sundurliðaða lýsingu, í samræmi við þörf markaðsaðila, á samtengingartilboði og tengdum skilmálum og skilyrðum, þar á meðal gjaldskrá. Í viðmiðunartilboði skal vera verð fyrir aðgang að allri þjónustu sem í boði er á neti fyrirtækisins. Stofnunin getur mælt fyrir um rökstuddar breytingar á viðmiðunartilboði. Póst- og fjarskiptastofnun er heimilt að setja reglur um hvert skuli vera efni samtengingarsamninga og viðmiðunartilboðs.
3. Gjöld fyrir samtengingu skulu vera nægjanlega sundurgreind svo að umsækjandi um samtengingu þurfi ekki að greiða fyrir annað en það sem tengist beint umbeðinni þjónustu.

Póst- og fjarskiptastofnun skal tryggja að lýsing á kostnaðarbókhaldi sem sýnir helstu kostnaðarliði og reglur sem gilda um færslu kostnaðar við samtengingu séu aðgengilegar.

27. gr.

Sáttameðferð Póst- og fjarskiptastofnunar.

Náist ekki samkomulag með aðilum um samtengingu skv. 23. gr. innan mánaðar getur hvor aðili fyrir sig leitað til Póst- og fjarskiptastofnunar sem skal leita sátta með aðilum. Í því skyni skal stofnunin halda sáttafundi með þeim.

Afskipti Póst- og fjarskiptastofnunar skulu miða að sem mestri hagkvæmni og hagsbótum fyrir notendur. Einkum skal lögð áhersla á nauðsyn þess:

1. að viðunandi fjarskiptasamband náist milli allra notenda,
2. að örva samkeppni á markaðinum,
3. að tryggja þróun samræmds fjarskiptamarkaðar í Evrópu,
4. að Póst- og fjarskiptastofnun eigi samvinnu við sams konar stofnanir í öðrum aðildarríkjum,
5. að hvetja til uppsetningar og þróunar neta og þjónustu um alla Evrópu, samtengingar innanlandsneta og gagnkvæmrar starfrækslu þjónustu sem og aðgangs að slíkum netum og þjónustu.

Almennir skilmálar sem Póst- og fjarskiptastofnun kann að setja fyrir fram um málsmeðferð skulu birtir í B-deild Stjórnartíðinda.

28. gr.

Ákvörðun um skilmála samtengingar.

Sem hluta af sáttameðferð getur Póst- og fjarskiptastofnun lagt fram miðlunartillögu. Náist ekki samkomulag innan þriggja mánaða þrátt fyrir sáttatilaunir skal Póst- og fjarskiptastofnun að kröfu annars eða beggja aðila ákveða skilmála fyrir samtengingu. Við slíka ákvörðun skal hafa hliðsjón af ákvæðum þessa kafla og skal rökstuðningur fylgja henni. Stofnunin getur við sáttameðferð eða ákvarðanatöku krafist upplýsinga úr bókhaldi aðila og falið löggiltum endurskoðendum að yfirfara slík gögn.

Þegar sérstaklega stendur á getur Póst- og fjarskiptastofnun að kröfu annars hvors aðilans mælt fyrir um breytingu á samningum um samtengingu eða á ákvörðunum sínum þar að lúti.

VII. KAFLI

Viðskiptafyrirkomulag.

29. gr.

Viðskiptaskilmálar, gjaldskrár og bókhald.

Fyrirtæki sem veita almenna fjarskiptaþjónustu og/eða reka almenn fjarskiptanet skulu birta viðskiptaskilmála og gjaldskrá fyrir alla þjónustu sína. Gjaldskrár og skilmálar skulu liggja frammi á öllum afgreiðslustöðum, vera auðskiljanlegir og ekki mismuna einstökum notendum.

Gjöld skulu vera sundurliðuð svo að notendur eigi þess kost að meta sjálfir hvaða þætti þjónustu þeir vilja kaupa.

Rekstrarleyfishafar með umtalsverða markaðshlutdeild skulu eigi síðar en fjórum virkum dögum fyrir gildistöku nýrra eða breyttra skilmála og/eða gjaldskrár senda Póst- og fjarskiptastofnun skilmála og/eða gjaldskrá til umsagnar. Stofnuninni er leyfilegt að krefjast lagfæringa á skilmálum eða uppsetningu gjaldskrár leyfishafa ef efni þeirra þykir brjóta í bága við lög og reglur eða leyfisbréf leyfishafa. Ef umfang málsins er slíkt að ekki verði greitt úr því á fjórum dögum getur stofnunin frestað gildistöku nýrra eða breyttra skilmála, en þó ekki um meira en sjö daga.

Póst- og fjarskiptastofnun eða löggiltum endurskoðendum í umboði hennar skal hvenær sem er og án fyrirvara heimilaður aðgangur að bókhaldi rekstrarleyfishafa í þeim tilgangi að sannreyna að aðgreining kostnaðar fari rétt fram og til þess að kanna hver sé kostnaður við alþjónustu, opinn aðgang að netum, leigulínum, samtengingu neta og númeraflutning.

Samgönguráðherra er heimilt að setja reglugerð um nánara fyrirkomulag bókhaldslegrar eða fjárhagslegrar aðgreiningar í rekstri fjarskiptafyrirtækja.

30. gr.

Reikningar notenda o.fl.

Áskrifendur fjarskiptaþjónustu eiga rétt á að fá reikninga fyrir fjarskiptanotkun sína sundurliðaða eftir tegund þjónustu þeim að kostnaðarlausu.

Áskrifendur geta óskað eftir nánari sundurliðun á fjarskiptareikningum sínum. Fjarskipta-fyrirtækjum er heimilt að taka gjald fyrir sundurliðun reikninga umfram sundurliðun eftir þjónustu. Við gerð sundurliðaðra reikninga skal hafa hliðsjón af löggjöf um verndun persónulegra upplýsinga og friðhelgi einkalífsins. Samgönguráðherra setur reglugerð um meðferð upplýsinga sem nauðsynlegar eru fyrir gerð reikninga, sundurliðun þeirra og málsmeðferð vegna kvartana.

Símtöl sem eru gjaldfrjáls og símtöl vegna ráðgjafar á vegum félagslegrar þjónustu mega ekki vera sundurliðuð á reikningum, enda hafi þeir sem veita slíka ráðgjöf tilkynnt fjarskipta-fyrirtækjum um starfsemi sína fyrir fram.

Ef símtöl bera yfirgjald skal þjónustuaðili ávallt geta þess í upphafi símtals hver fjárhæð gjaldsins sé eða á hvaða forsendum það verði ákvarðað. Áskrifandi skal eiga þess kost að læsa fyrir símtöl í númer þar sem tekið er yfirgjald. Nánar skal kveðið á um símtöl með yfirgjaldi í reglugerð.

Heimilt er að loka fyrir þjónustu vegna vanskila fyrir símtöl önnur en þau sem eru með yfirgjaldi, enda hafi áskrifanda verið gefin skrifleg aðvörun a.m.k. mánuði fyrir lokun. Fyrsta mánuð eftir lokun skal þó vera mögulegt að hringja í áskrifandann. Einnig skal áskrifandi geta haft samband við neyðarnúmerið 112 í jafnlangan tíma. Ef gerð hefur verið tilraun til að komast hjá gjaldtöku á ólögmatan hátt eða reynt að koma gjaldskyldu yfir á óskyldan aðila er fjarskiptafyrirtæki heimilt að loka viðkomandi þjónustu án viðvörunar.

31. gr.

Aðskilnaður sérleyfisstarfsemi frá fjarskiptum.

Fyrirtæki sem hafa fengið leyfi til að veita talsímaþjónustu og/eða til að reka almenn fjarskiptanet og njóta jafnframt einka- eða sérréttinda á öðru sviði en fjarskiptum skulu að kröfu Póst- og fjarskiptastofnunar halda fjárhag fjarskiptastarfsemi sinnar aðskildum frá annarri starfsemi.

VIII. KAFLI

Númer og vistföng.

32. gr.

Skipulag númera.

Póst- og fjarskiptastofnun skal koma á og viðhalda skipulagi númera sem nota má fyrir hvers konar fjarskiptaþjónustu í samræmi við alþjóðlegar reglur.

Númeraraðir sem til ráðstöfunar eru skulu teknar frá fyrir mismunandi talsímaþjónustu. Póst- og fjarskiptastofnun getur fjölgað tölustöfum í símanúmerum. Slík ráðstöfun skal tilkynnt opinberlega með a.m.k. þriggja ára fyrirvara.

Fjarskiptafyrirtækjum skulu heimiluð afnot af hæfilega löngum númeraröðum í þágu notenda sinna. Póst- og fjarskiptastofnun heimilar fjarskiptafyrirtækjum og notendum afnot af stuttanúmerum, þ.e. númerum sem eru styttri en venjuleg símanúmer. Stofnunin úthlutar einnig öðrum númerum, svo sem talstöðvarnúmerum fyrir skip.

Póst- og fjarskiptastofnun skal setja reglur um númer, númeraraðir og vistföng. Samgönguráðherra er heimilt með reglugerð að setja reglur um hlutverk stofnunarinnar í sambandi við útgáfu vistfanga.

Stuttanúmerið 112 skal vera frátekið fyrir neyðar- og öryggisþjónustu og er óheimilt að nota það í öðrum tilgangi. Símtöl í 112 skulu vera endurgjaldslaus og eiga rekstrarleyfishafar ekki kröfu á yfirvöld um greiðslu kostnaðar vegna slíkra símtala.

33. gr.

Númeraflutningur og forskeyti.

Enda þótt fjarskiptafyrirtæki hafi heimilað notendum afnot af númerum í númeraröðum sínum er notendum frjálst að halda símanúmeri sínu þegar þeir flytja viðskipti sín til annars fjarskiptafyrirtækis. Fjarskiptafyrirtæki er heimilt að innheimta hjá notanda, sem var skráður hjá því, eingreiðslu er nemi kostnaði af umskráningu. Notendum skal vera unnt að halda símanúmeri sínu þó að þeir flytji milli númerasvæða. Fjarskiptafyrirtæki er heimilt að innheimta hjá notandanum kostnað við umskráningu. Póst- og fjarskiptastofnun setur nánari reglur um númeraflutning, þ.m.t. hvenær númeraflutningur milli númerasvæða og númeraflutningur utan almenna fasta fjarskiptanetsins skuli innleiddur og sker úr ágreiningi um framkvæmd hans.

Fjarskiptafyrirtæki er skylt að gera notendum sínum mögulegt að hringja í forskeyti eða númer allra aðila sem veita fjarskiptaþjónustu. Óski símnotandi eftir því að öllum símtölum hans, t.d. til útlanda, verði beint til ákveðins þjónustuveitanda skal hann tilkynna fjarskiptafyrirtækinu sem hann tengist um það. Skal fjarskiptafyrirtæki gera ráðstafanir til að símtölin fari hina fyrir fram völdu leið án þess að nota þurfi forskeytið hverju sinni. Símnotandi skal þó ávallt geta breytt þessu í einstökum símtölum. Póst- og fjarskiptastofnun skal ákveða hvenær forval skal að fullu innleitt.

34. gr.

Skráning símanúmera.

Áskrifendur í fjarskiptaþjónustu eiga rétt á að vera skráðir í opinberum númeraskrá og fá að skoða upplýsingar sem skráðar eru um þá og ef nauðsynlegt er geta þeir krafist þess að fá upplýsingarnar leiðréttar eða fjarlægðar úr skránni. Áskrifendur eiga kröfu á að vera óskráðir í gagnagrunni símaskrár en heimilt er að krefja þá um gjald sem samsvarar kostnaði rekstrarleyfishafa af því að fjarlægja þá úr gagnagrunninum.

Símaskrár yfir alla áskrifendur sem ekki hafa mótmælt því að vera skráðir, þ.m.t. skrár yfir fastatalsímanúmer, farsímanúmer og persónutengd númer, skulu vera notendum fáanlegar í formi sem Póst- og fjarskiptastofnun hefur samþykkt.

Persónuupplýsingar sem skráðar eru í símaskrá og í upplýsingaþjónustu um símanúmer skulu takmarkast við þær upplýsingar sem þarf til að bera kennsl á áskrifanda nema áskrifandinn hafi veitt ótvíræða heimild til að meiri upplýsingar séu skráðar. Áskrifanda er heimilt að krefjast að gefið sé til kynna að upplýsingar skráðar um hann megi ekki nota í tilgangi beinnar markaðssetningar eða að heimilisfangi sé sleppt að einhverju eða öllu leyti.

Símnotendur sem nota almenna talsímaþjónustu sem lið í markaðssetningu skulu virða merkingu í símaskrá sem gefur til kynna að viðkomandi áskrifandi vilji ekki slíkar hringingar í símanúmer sitt.

35. gr.

Upplýsingaþjónusta um símanúmer.

Póst- og fjarskiptastofnun skal tryggja að öllum notendum sé opin a.m.k. ein símaupplýsingaþjónusta sem hefur upplýsingar um öll símanúmer.

Til að hægt verði að framfylgja ákvæðum 1. og 2. mgr. 34. gr. skal Póst- og fjarskiptastofnun tryggja að öll fjarskiptafyrirtæki sem velja áskrifendum sínum númer verði við öllum eðlilegum beiðnum um að láta í té viðkomandi upplýsingar í formi sem aðilar koma sér saman um, þ.m.t. tölvutæku formi, og með skilmálum sem eru sanngjarnir og byggðir á tilkostnaði. Oheimilt er að nota upplýsingarnar í öðrum tilgangi en að gefa út símaskrár eða fyrir upplýsingaþjónustu um símanúmer. Ákvæði þessarar greinar gilda einnig um þá aðila sem fá símaskrárupplýsingar í hendur.

IX. KAFLI Fjarskiptabúnaður.

36. gr.

Tækjabúnaður til almennra fjarskiptaneta.

Tækjabúnaður almennra fjarskiptaneta skal að jafnaði vera í samræmi við tæknistaðla sem gilda á Evrópska efnahagssvæðinu. Póst- og fjarskiptastofnun getur í sérstökum tilvikum mælt fyrir um notkun annarra staðla, svo og tilmæla frá Alþjóðafjarskiptasambandinu. Tæknilegir eiginleikar í nettengipunktum skulu ávallt vera í samræmi við staðla. Rekstrarleyfishafar almennra fjarskiptaneta skulu birta upplýsingar um tæknilega eiginleika í nettengipunktum. Samgönguráðherra getur sett reglugerð um nánari útfærslu þessara ákvæða. Þráðlaus fjarskiptanet má einungis setja upp og nota að fengnu leyfi Póst- og fjarskiptastofnunar. Stofnuninni er þó heimilt að gefa út almennt leyfi fyrir þráðlaus fjarskiptanet í ákveðnum tíðnisviðum þegar geislað afl senda er undir hámarki sem stofnunin setur.

37. gr.

Notendabúnaður.

Póst- og fjarskiptastofnun hefur eftirlit með sölu notendabúnaðar fyrir fjarskipti og tækja fyrir þráðlaus fjarskipti. Eftirfarandi grunnkröfur eiga við um öll slík tæki:

1. um verndun heilsu og öryggis notanda jafnt og annarra manna,
2. um að tæki í notkun hafi ekki truflandi áhrif á rafsegulumhverfið.

Að auki skal þráðlaus búnaður gerður með tilliti til þess að nýta á sem skilvirkastan hátt tíðnisvið sem ætlað er þráðlausum fjarskiptum á jörðu og í geimnum og stöðu sem þeim er úthlutað á baugum umhverfis jörðu án þess að valda skaðlegum truflunum.

Setja má skilyrði um að ákveðnir flokkar tækja eða einstök tæki séu þannig gerð að þau:

1. megi starfrækja með öðrum tækjum með milligöngu neta og að hægt sé að tengja þau við rétta skilpunkta hvar sem er innan Evrópska efnahagssvæðisins,
2. valdi ekki tjóni á netum, starfsemi þeirra eða virkni og orsaki þannig óviðunandi rýrnun þjónustu,
3. hafi innbyggða varnagla til verndar persónuupplýsingum og friðhelgi áskrifenda og notenda,
4. hafi möguleika á útfærslu sem hindrar svik,
5. hafi möguleika á útfærslu sem tryggir aðgang að neyðarþjónustu,
6. hafi ákveðna möguleika sem auðvelda fötluðum notkun þeirra.

38. gr.

Innanhússlagnir.

Fjarskiptalagnir innan húss, þar með taldir húskassar þar sem heimtaugar fjarskiptafyrirtækja enda, eru á ábyrgð húseigenda. Staðsetning húskassa og allar lagnir skulu vera í samræmi við teikningar af byggingunni. Í byggingum sem rúma fleiri en einn áskrifanda skulu húskassar vera innsiglaðir og þannig gengið frá lögnum að óviðkomandi eigi ekki greiða leið að einstökum fjarskiptalínunum. Póst- og fjarskiptastofnun setur reglur um frágang húskassa og lagna í þeim tilgangi að tryggja vernd fjarskipta og skilgreina aðgangsheimild fjarskiptafyrirtækja.

39. gr.

Viðurkenning búnaðar.

Óheimilt er að setja á markað annan notendabúnað en þann sem uppfyllir grunnkröfur skv. 37. gr. og ber CE-merkingu því til staðfestingar.

Framleiðandi eða umboðsmaður hans hér á landi skal tryggja að öllum búnaði sem settur er á markað hér á landi fylgi upplýsingar fyrir notendur á íslensku um tilætlaða notkun og helstu eiginleika búnaðarins.

Framleiðandi eða umboðsmaður hans sem hyggst setja á markað þráðlausan búnað í tíðnisviðum þar sem notkun hefur ekki verið samræmd á Evrópska efnahagssvæðinu skal tilkynna Póst- og fjarskiptastofnun um þessa fyrirætlun með minnst fjögurra vikna fyrirvara. Einnig skal senda stofnuninni upplýsingar um eiginleika búnaðarins, þ.m.t. tíðnisvið búnaðarins, bil milli rása, mótunaraðferð og hátíðniafl. Telji Póst- og fjarskiptastofnun hættu á því að búnaðurinn geti truflað aðra þjónustu í viðkomandi tíðnisviði getur stofnunin bannað sölu og notkun hans.

40. gr.

Markaðseftirlit.

Póst- og fjarskiptastofnun hefur markaðseftirlit með búnaði skv. 37. gr. Í því skyni skal stofnunin hafa ótakmarkaðan aðgang að sölustöðum búnaðarins. Ef búnaður sem uppfyllir ekki grunnkröfur er settur á markað getur stofnunin krafist að sala hans og notkun verði þegar í stað stöðvuð og búnaðurinn kyrrsettur.

Póst- og fjarskiptastofnun getur gert kröfu um að framleiðandi eða umboðsmaður hans afhendi stofnuninni sundurliðaðar upplýsingar og teikningar um búnað sem ráðgert er að setja á markað. Með slíkar upplýsingar skal farið sem trúnaðarmál.

Póst- og fjarskiptastofnun er jafnframt heimilt að gera ráðstafanir að teknu tilliti til 11. og 13. gr. samningsins um Evrópska efnahagssvæðið til að leggja bann við eða takmarka söluframboð eða til að krefjast þess að fjarlægður sé úr sölu þráðlaus búnaður sem hefur valdið eða stofnunin hefur rökstuddan grun um að muni valda skaðlegum truflunum, þ.m.t. truflunum á þjónustu eða fyrirhugaðri þjónustu í tíðnisviðum sem búið er að taka frá hér á landi.

Samgönguráðherra setur reglugerð um markaðseftirlit með notendabúnaði og þráðlausum búnaði.

X. KAFLI

Réttindi til að starfa við fjarskiptavirki.

41. gr.

Skírteini talstöðvarvarða o.fl.

Póst- og fjarskiptastofnun gefur út skírteini til talstöðvarvarða sem starfrækja fjarskiptabúnað í farartækjum, sbr. 47. gr. Skírteininu skulu vera í samræmi við alþjóðasamþykktir. Í skírteini skal tekið fram hvaða búnað skírteinishafa er heimilt að starfrækja. Skírteini skulu vera tímabundin.

Þegar um er að ræða annan þráðlausan fjarskiptabúnað í farartækjum en um ræðir í 1. mgr., svo og þráðlausar fastastöðvar, gefur Póst- og fjarskiptastofnun út leyfisbréf fyrir viðkomandi búnað, sbr. 46. gr., en ekki þarf sérstakt skírteini talstöðvarvarðar til að starfrækja slíkan búnað.

Póst- og fjarskiptastofnun gefur út skírteini til áhugamanna um þráðlausa útbreiðslu sem gengist hafa undir próf áhugamanna. Stofnunin skal leita umsagnar Félags íslenskra radióamatöra áður en leyfi eru veitt. Heimilt er að gefa út bráðabirgðaleyfi til útlendinga sem dveljast hér á landi í takmarkaðan tíma. Sé um að ræða leyfi til mjög skamms tíma getur stofnunin veitt leyfi án umsagnar Félags íslenskra radióamatöra.

Póst- og fjarskiptastofnun gefur út leyfi fyrir notkun annars þráðlauss fjarskiptabúnaðar. Heimilt skal þó að nota án leyfis búnað sem er ætlaður notendum í almenntri þráðlausri fjarskiptapjónustu. Leyfi skulu vera skráð á nafn og geta verið tímabundin.

42. gr.

Kröfur til starfsmanna fjarskiptavirkja.

Fjarskiptafyrirtæki skulu tryggja að starfsmenn þeirra sem vinna við uppsetningu og viðhald almennra fjarskiptaneta hafi fengið nauðsynlega þjálfun. Þau skulu upplýsa starfsmenn sína um ákvæði þessara laga, einkum ákvæði um þagnarskyldu og vernd fjarskiptasendinga. Samgönguráðherra getur sett reglugerð um réttindi sem krafist er af þeim sem starfa við fjarskiptavirki.

XI. KAFLI

Leynd og vernd fjarskipta.

43. gr.

Þagnarskylda.

Allir sem starfa við fjarskiptavirki, hvort sem um er að ræða starfsmenn fjarskiptafyrirtækja eða aðra, skulu skyldugir, bæði meðan þeir gegna starfinu og eftir að þeir hafa látið af því, til að halda leyndu fyrir óviðkomandi aðilum öllu því sem um fjarskiptavirkin fer, hvort sem um er að ræða efni skeyta eða samtala eða hvort fjarskipti hafa átt sér stað og á milli hverra.

Ekki má án undangengins dómsúrskurðar heimila óviðkomandi aðilum að sjá skeyti, önnur skjöl eða annála um sendingar sem um fjarskiptavirkin fara eða hlusta á fjarskiptasamtöl eða hljóðrita þau. Um aðgang lögreglu að upplýsingum um fjarskipti skal fara samkvæmt lögum um meðferð opinberra mála.

44. gr.

Vernd fjarskiptasendinga.

Enginn sem starfar við fjarskiptavirki, net eða þjónustu má skjóta undan skeytum, gögnum, myndum eða öðrum merkjum sem afhent eru til fjarskiptaflutnings eða liðsinna öðrum við þess konar athæfi.

Sá sem fyrir tilviljun, mistök eða án sérstakrar heimildar tekur við símskeytum, myndum eða öðrum fjarskiptamerkjum, táknum eða hlustar á símtöl má ekki skrá neitt slíkt hjá sér eða notfæra sér það á nokkurn hátt. Jafnframt ber honum að tilkynna sendanda að upplýsingar hafi ranglega borist sér. Skylt er að gæta fyllsta trúnaðar í slíkum tilfellum.

Sá aðili að símtali sem vill hljóðrita símtalið skal í upphafi þess tilkynna viðmælanda sínum um fyrirætlun sína.

XII. KAFLI

Sérstök ákvæði um þráðlaus fjarskipti.

45. gr.

Notkun tíðnirófs.

Póst- og fjarskiptastofnun skal stuðla að sem hagkvæmastri nýtingu tíðnirófsins í samræmi við alþjóðlegar samþykktir þar að lútandi. Stofnunin skal skipuleggja notkun mismunandi hluta tíðnirófsins, skrá skipulagið og veita upplýsingar um skipulag einstakra tíðnisviða eftir þörfum. Stofnunin heimilar einstaklingum eða lögaðilum notkun einstakra tíðna í samræmi við framangreint skipulag.

Heimilt er að áskilja að tíðnir verði teknar í notkun innan hæfilegs tíma ella falli heimildin niður. Heimild fyrir tíðninotkun skal bundin við nafn og framsal vera óheimilt.

Póst- og fjarskiptastofnun getur synjað um tíðniúthlutun fyrir almenn fjarskiptakerfi ef umsækjandi hefur ekki aflað nauðsynlegs leyfis til reksturs fjarskiptanets.

Heimild til notkunar tíðni má afturkalla ef mikilvægar forsendur fyrir heimildinni breytast eða bresta, t.d. vegna alþjóðlegra samþykktar sem Ísland er aðili að.

Samgönguráðherra getur með reglugerð sett nánari reglur um skipulagningu og úthlutun tíðna.

46. gr.

Þráðlaus sendibúnaður.

Sendibúnað fyrir þráðlaus fjarskipti má aðeins hafa undir höndum, setja upp eða nota að fengnu leyfi Póst- og fjarskiptastofnunar. Þó má starfrækja þráðlausan búnað án sérstaks leyfis þegar hann er eingöngu notaður í sambandi við almenna fjarskiptabjónustu í tilteknu tíðnisviði. Póst- og fjarskiptastofnun gefur út leyfisbréf fyrir notkun þráðlauss sendibúnaðar og skal leyfisbréfið vera tímabundið. Póst- og fjarskiptastofnun getur sameinað í einu leyfisbréfi mismunandi þráðlausan búnað á sama stað. Binda má leyfið skilyrðum, svo sem að því er varðar sendiafl, staðsetningu, bandbreidd, útbreiðslusvæði og tengingu við almenn fjarskiptanet. Leyfisbréf skulu gefin út á nafn eiganda búnaðarins og eru ekki framseljanleg. Eigandi búnaðar sem heimilar öðrum notkun hans ber fulla ábyrgð á starfrækslu búnaðarins. Leyfishafi sem selur þráðlausan búnað sem hann hefur fengið leyfisbréf fyrir eða afhendir hann öðrum varanlega ber ábyrgð á því að tilkynna Póst- og fjarskiptastofnun um nýjan eiganda. Hinum nýja eiganda ber þegar í stað að sækja til stofnunarinnar um nýtt leyfisbréf.

Póst- og fjarskiptastofnun skal þegar í stað gera ráðstafanir til að stöðva starfrækslu þráðlausra senda sem ekki er leyfisbréf fyrir og ekki eru undanþegnir leyfissskyldu.

47. gr.

Fjarskiptabúnaður í farartækjum.

Íslensk skip, loftför og önnur farartæki skulu búin fjarskiptabúnaði í samræmi við alþjóðasamþykktir og reglugerðir sem samgönguráðherra setur. Póst- og fjarskiptastofnun gefur út leyfisbréf fyrir þráðlausan búnað í farartækjum, sbr. 46. gr.

Fjarskiptabúnað í erlendum skipum, flugvélum eða öðrum farartækjum sem eru innan íslenskrar land- eða lofthelgi má aðeins nota í samræmi við íslensk lög og reglugerðir. Póst- og fjarskiptastofnun getur bannað notkun fjarskiptabúnaðar í erlendum farartækjum í íslenskri lögsögu ef notkunin telst andstæð íslenskum reglum.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. getur Póst- og fjarskiptastofnun heimilað notkun búnaðar sem viðurkenndur er til notkunar á alþjóðavettvangi.

XIII. KAFLI

Uppsetning og vernd fjarskiptavirkja.

48. gr.

Heimild til að leggja fjarskiptaleiðslur, eignarnám o.fl.

Nú er fjarskiptafyrirtæki nauðsynlegt að leggja leiðslur fjarskiptavirkja um land annars manns, yfir það eða í jörðu, yfir hús eða önnur mannvirki á landinu, á þeim, gegnum þau eða undir þeim, og er eiganda viðkomandi fasteignar þá skylt að heimila slíkt, enda komi fullar bætur fyrir. Hafa skal samráð við eigendur eða umráðamenn slíkra fasteigna og mannvirkja um hvar leiðslur eru lagðar og skal þess gætt að sem minnst sé raskað hagsmunum eiganda viðkomandi eignar. Starfsmenn við fjarskiptavirki skulu gæta þess að valda eigendum og íbúum ekki meiri óþægindum en brýnustu nauðsyn ber til.

Nú verður tjón á landi manna, mannvirkjum eða öðrum eignum við lagningu fjarskiptavirkja eða viðhald þeirra, og ekki verður úr bætt, eða lagning fjarskiptavirkja leiðir til takmörkunar á afnotamöguleikum viðkomandi eignar, og skal eigandi fjarskiptavirkis þá bæta tjónið. Náist ekki samkomulag um bótafjárhæð skal um ákvörðun bóta fara að lögum um framkvæmd eignarnáms.

Ef fjarskiptafyrirtæki er nauðsynlegt að tryggja sér land, lóð eða aðra eign í sambandi við lagningu eða rekstur almennra fjarskiptavirkja og samningum um kaup verður ekki við komið má samgönguráðherra heimila, að fenginni umsögn Póst- og fjarskiptastofnunar, að

eign eða hluti hennar sé tekinn eignarnámi gegn endurgjaldi sem meta skal samkvæmt lögum um framkvæmd eignarnáms. Samþykki ráðherra fyrir eignarnámi skal m.a. háð því að eignarnemi setji tryggingu fyrir greiðslu áætlaðra eignarnámsbóta og kostnaðar við matið. Nú fást eignarnámsbætur ekki greiddar hjá eignarnema, og skal ríkissjóður þá ábyrgjast greiðslu þeirra, enda hafi eignarnámsþoli staðið tilhlýðilega að innheimtu þeirra hjá eignarnema.

49. gr.

Vernd fjarskiptavirkja.

Þar sem fjarskiptavirki eru má ekki reisa mannvirki, setja upp tæki, leggja pípur, raflagnir, leiðslur og því um líkt, gera jarðrask eða aðrar ráðstafanir er af geta hlotist skemmdir á fjarskiptavirkjum eða truflanir á rekstri þeirra nema áður hafi verið aflað upplýsinga um legu þeirra og samráð verið haft við eiganda fjarskiptavirkisins um tilhögun framkvæmdanna.

Nú reynist nauðsynlegt vegna verklegra framkvæmda að flytja til eða breyta legu fjarskiptavirkja, og ber þá sá sem slíka framkvæmd annast allan kostnað sem af því kann að leiða, beinan og óbeinan, nema annað hafi orðið að samkomulagi.

Ef jarðrask eða aðrar framkvæmdir hafa leitt til skemmda á fjarskiptavirkjum eða truflana á rekstri þeirra skal sá sem þeim hefur valdið þegar í stað tilkynna það til eiganda fjarskiptavirkisins. Er tjónvaldi jafnframt skylt að bæta allt tjón sem af skemmdunum leiðir, bæði beint og óbeint, þar á meðal viðskiptatap, nema hann sýni fram á að ekki hafi verið komist hjá tjóni þó að fyllsta aðgæsla hefði verið sýnd.

Nú liggur fyrir að tæki, raflagnir, pípur, leiðslur eða því um líkt valda truflun á rekstri fjarskiptavirkis, og er fjarskiptafyrirtæki þá heimilt að krefjast úrbóta frá eiganda án tafar, en ella er fjarskiptafyrirtæki heimilt að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir truflun þá sem af þessu hlýst. Nú er truflun að þessu leyti að rekja til gáleysis eiganda viðkomandi búnaðar, og ber eiganda þá að greiða allan kostnað sem af úrbótum leiðir.

50. gr.

Takmörkun fjarskipta vegna truflana.

Póst- og fjarskiptastofnun getur látið innsigla fjarskiptavirki eða hluta þeirra eða bannað notkun þeirra og eftir atvikum fyrirskipað að fá þau afhent til geymslu undir innsigli ef fjarskiptavirkin trufla önnur fjarskipti eða hætta er á að öryggi fjarskipta sé raskað.

51. gr.

Aðgangur að aðstöðu í umráðum rekstrarleyfishafa.

Þegar rekstrarleyfishafi hefur rétt á að setja upp eða grafa niður fjarskiptavirki á afreittum, almenningum eða eignarlöndum, eða getur tekið land eignarnámi, sbr. 48. gr., skal Póst- og fjarskiptastofnun hafa forgöngu um samnýtingu á aðstöðu eða landareign, einkum ef grunnkröfur koma í veg fyrir að önnur fjarskiptafyrirtæki geti fengið aðgang að samþæflegri aðstöðu.

Aðilar skulu gera með sér samkomulag um samnýtingu. Náist samkomulag ekki innan tveggja mánaða getur annar hvor aðillinn óskað eftir íhlutun Póst- og fjarskiptastofnunar. Skulu þá gilda ákvæði 22. gr. um deilur um aðgang. Kostnaði við samnýtta aðstöðu skal Póst- og fjarskiptastofnun skipta á milli aðila. Taka skal hæfilegt tillit til stofnkostnaðar og rekstrarkostnaðar.

Í sérstökum tilfellum þegar um er að ræða sérstaka landfræðilega aðstöðu eða þegar umhverfissjónarmið réttlæta getur Póst- og fjarskiptastofnun mælt fyrir um samnýtingu þótt ákvæði 1. mgr. eigi ekki við.

52. gr.

Vernd sæstrengja.

Þar sem fjarskiptastrengir liggja í sjó skulu sjófarendur sýna aðgæslu og gæta varúðar. Nú er tjóni valdið á fjarskiptastreng af ásetningi eða gáleysi, og skal þá sá sem tjóni hefur valdið bæta beint og óbeint fjártjón sem af því hlýst nema hann sýni fram á að hann hafi gert allar nauðsynlegar varúðarráðstafanir til þess að komast hjá tjóni.

Þegar skip er innan eða utan landhelgi við lagningu eða viðgerð fjarskiptastrengja og ber til sýnis alþjóðamerki eða önnur merki er gefa þetta til kynna skulu önnur skip sem sjá eða eiga að geta séð þessi merki halda sig eigi skemmra en mílufjórðung frá sæsímaskipinu. Net og önnur veiðarfæri skal hafa í sömu fjarlægð. Fiskiskip skulu þó hafa 12 stunda frest til þess að fjarlægja veiðarfæri sem í sjó liggja.

Nú hefur dufl verið lagt út vegna lagningar eða viðgerðar á sæstreng, og skulu skip þá halda sér og veiðarfærum sínum eigi skemmra en mílufjórðung frá duflinu.

53. gr.

Aðgerðir til verndar sæstrengjum, bátur o.fl.

Ef skip hefur orðið að sleppa akkeri eða leggja net eða önnur veiðarfæri í sölurnar til þess að komast hjá því að skemma sæstrengi á það kröfu um skaðabætur frá eiganda strengjanna, enda hafi stjórnendur skipsins ekki stofnað til hættunnar af gáleysi.

Ef unnt er skulu skipverjar þegar færa til bókar skýrslu um tjónið sem staðfest skal af stjórnanda skipsins. Að auki skal eiganda sæstrengsins eða forsvarsmanni eiganda tilkynnt um atburðinn eins fljótt og kostur er.

XIV. KAFLI

Fjarskipti á hættutímum.

54. gr.

Stöðvun fjarskipta.

Á ófriðartímum getur samgönguráðherra samkvæmt ákvörðun ríkisstjórnar mælt fyrir um stöðvun fjarskipta sem teljast hættuleg öryggi ríkisins.

Í neyðartilvikum, svo sem þegar um er að ræða eldgos, jarðskjálfta, snjóflóð o.s.frv., getur samgönguráðherra að beiðni almannavarnaráðs mælt fyrir um takmörkun fjarskipta sem truflað geta neyðar- og öryggisfjarskipti. Á sama hátt skal heimilt að mæla fyrir um að tiltekin fjarskiptavirki skuli notuð í þágu björgunaraðgerða og að sett skuli upp ný fjarskiptavirki. Komi endurgjald til greina greiðist það úr ríkissjóði samkvæmt mati.

XV. KAFLI

Ábyrgðartakmarkanir.

55. gr.

Þeim sem hefur leyfi til reksturs almenns fjarskiptanets samkvæmt lögum þessum er heimilt í viðskiptaskilmálum sínum að undanþiggja sig bótaábyrgð á tjóni sem rekja má til sambandsleysis, rofa á fjarskiptumeða annarra truflana sem kunna að verða á rekstri fjarskiptanetsins eða mistaka við afgreiðslu símskeyta, hvort sem slíkt má rekja til línubilana, bilana í sambandastöðvumeða annarra ástæðna. Slík ábyrgðartakmörkun er þó bundin við að tjónið verði ekki rakið til stórfelldra mistaka starfsmanna rekstrarleyfishafa.

XVI. KAFLI
Viðurlög o.fl.
56. gr.

Heimild til rekstrarstöðvunar.

Póst- og fjarskiptastofnun má stöðva, fella úr gildi leyfi fyrir eða skilyrða starfsemi almenns fjarskiptanets og/eða almennrar fjarskiptaþjónustu uppfylli hún ekki skilyrði laga þessara eða leyfisbréfs eða þegar grunnkröfum er ekki fullnægt.

Starfi fjarskiptafyrirtæki eftir almennri heimild getur Póst- og fjarskiptastofnun tilkynnt því að það njóti ekki lengur almennrar heimildar og/eða gert fyrirtækinu að fara að settum skilyrðum.

Fari rekstrarleyfishafi ekki að þeim skilyrðum sem honum hafa verið sett getur Póst- og fjarskiptastofnun dregið leyfið til baka, breytt því eða fellt það tímabundið úr gildi eða beitt sérstökum aðgerðum til að tryggja að farið sé að skilyrðunum.

Fjarskiptafyrirtækinu skal gefinn kostur á að tjá sig um skilyrðin og framkvæma nauðsynlegar úrbætur innan mánaðar nema um endurtekið brot sé að ræða en þá getur stofnunarinn þegar í stað tekið lokaákvörðun. Geri fjarskiptafyrirtækið úrbætur innan tilskilins tíma skal stofnunarinn innan tveggja mánaða frá íhlutun sinni fella úr gildi eða breyta, eftir því sem við á, ákvörðun sinni og birta rökstuðning þar að lútandi. Geri fyrirtækið ekki úrbætur innan tilskilins tíma skal stofnunarinn innan tveggja mánaða frá íhlutun sinni staðfesta með rökstuðningi ákvörðun sína og tilkynna leyfishafa um hana.

57. gr.
Viðurlög.

Brot á lögum þessum og reglugerðum settum samkvæmt þeim varða sektum, en fangelsi allt að sex mánuðum ef sakir eru miklar eða brot ítrekuð.

Gáleysisbrot skulu eingöngu varða sektum.

Brot gegn XI. kafla laganna um leynd og vernd fjarskipta varða refsingu svo sem mælt er fyrir um í 1. mgr. Sé slíkt brot framið í ávinningsskyni, hvort sem er í eigin þágu eða annarra, má refsa með fangelsi allt að þremur árum.

Tæki og hluti sem hafa verið flutt inn í heimildarleysi, smíðuð eða starfrækt má gera upp-tæk, sbr. 69. gr. almennra hegningarlaga, með síðari breytingum.

Þegar fjarskiptafyrirtæki fer ekki að skilyrðum sem sett eru í leyfisveitingu eða starfar án heimildar getur Póst- og fjarskiptastofnun með úrskurði afturkallað, bætt við skilyrði eða frestað einstaklingsbundnu leyfi eða beitt dagsektum sem nemi 50.000–500.000 kr. á dag til að tryggja að eftir fyrirmælum stofnunarinnar sé farið.

58. gr.
Lögbundið gjaldsvæði.

Notkunargjald fyrir talsímaþjónustu hjá hverjum rekstrarleyfishafa fyrir sig skal vera hið sama alls staðar á landinu og skal innheimta sérstaks álags vegna langlínusamtala óheimil.

XVII. KAFLI
Gildistaka o.fl.
59. gr.

Almenn reglugerðarheimild.

Samgönguráðherra setur í reglugerð nánari fyrirmæli um framkvæmd fjarskiptamála.

60. gr.
Gildistaka.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 2000.

Jafnframt falla úr gildi lög um fjarskipti, nr. 143 27. desember 1996.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Fjarskiptaleyfi sem eru í gildi við setningu laga þessara skulu halda gildi sínu í eitt ár frá gildistöku laganna, þó þannig að skilyrði í leyfinu sem eru andstæð ákvæðum laganna falla niður. Póst- og fjarskiptastofnun skal þá gefa út ný leyfisbréf til fjarskiptafyrirtækja.

II.

Rekstrarleyfishafa með umtalsverða markaðshlutdeild skal heimilað að færa fastagjöld fyrir talsíma til samræmis við kostnað að viðbætti hæfilegri álagningu. Kostnaðarreikningar fyrir talsímaþjónustu skulu lagðir fyrir Póst- og fjarskiptastofnun eigi síðar en 1. mars 2000 og skal stofnunin með hliðsjón af kostnaði ákveða fastagjald fyrir síma sem taka skal gildi eigi síðar en 1. apríl 2000. Aðgangur að heimtaug skv. 20. gr. skal heimilaður sex mánuðum eftir að Póst- og fjarskiptastofnun hefur ákvarðað um fastagjöld fyrir talsíma til samræmis við kostnað og hæfilega álagningu.

III.

Ákvæði 21. gr. um innlenda reikisamninga skal taka gildi 1. janúar 2001.

IV.

Þar til tilskipun ráðsins og þingsins 1999/5/EB frá 9. mars 1999, um þráðlausan fjarskiptabúnað og notendabúnað og gagnkvæma viðurkenningu á gerðarsamþykktum, hefur tekið gildi á Evrópska efnahagssvæðinu er heimilt að setja á markað notendabúnað sem Póst- og fjarskiptastofnun hefur framkvæmt prófun á og viðurkennt í samræmi við staðla þrátt fyrir að hann beri ekki CE-merkingu.

Gjört á Bessastöðum, 28. desember 1999.

Ólafur Ragnar Grímsson.

(L. S.)

Sturla Böðvarsson.

LÖG

um skráð trúfélög.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

Almenn ákvæði um trúfélög.

1. gr.

Trúfrelsi.

Rétt eiga menn á að stofna trúfélög og iðka trú sína í samræmi við sannfæringu hvers og eins. Eigi má þó fremja neitt sem er gagnstætt góðu siðferði og allsherjarreglu. Á sama hátt eiga menn rétt á að stofna félög um hvers konar kenningar og lífsskoðanir, þ.m.t. um trúleysi.